

Bán Krisztián: Új gondolkodás, új nyilvánosság

A taoista felfogás szerint a válsághelyzet nem más, mint az az állapot, amikor a régi már nem tartható, de az új még nem jött létre¹. A szorult helyzetből pedig akkor jutunk ki, ha a célunkat követjük. Vagyis kulcsfontosságú a tájékozódás, ha úgy tetszik, feltérképezés. Jelen tanulmányban nem kísérlem meg részletekbe menően megvizsgálni a gondolkodás és a nyilvánosság gyökeres átalakulásának kérdéskörét, inkább alapvetések megfogalmazására törekszem, megvilágítandó, hogy mit szükséges meghaladnunk az Új Aranykor megteremtésének érdekében, és hogyan. Röviden: honnan, hova tartunk? Mi határozza meg a gondolkodásunkat a fennálló, szétválasztottságon alapuló társadalomban, és mik az alapvető jellemzői egy fejlett, harmonikus, Egység-tudatú kultúrának?

A „Mátrix”: Börtön az elme számára

A fennálló helyzet érzékeltetéséhez a Mátrix című film egy kulcsjelenetéből idézek:
A Mátrix mindenütt van, körülvesz minket, még most, ebben a szobában is. Azt látod, hogyha kinézel az ablakon, vagy bekapcsolod a tévét. Mindig érzed, mikor munkába mész, vagy épp' templomba, mikor befizeted az adót.

Ez a világ, mellyel eltakarják szemed elől az igazságot.

- Az igazságot?

Hogy egy rabszolga vagy Neo. Megkötözve születél, mint mindenki, egy börtönben, mely érzékszerveiddel fel nem fogható. Börtön az elméd számára.

Ez a film meglehetősen pontosan ábrázolja a földi körülményeket, persze metaforák, allegóriák segítségével. Az elkészítéséhez az Ellenállási Mozgalom² ügynökei is hozzájárultak, és nem véletlenül képez gyakori hivatkozási pontot az igazságkeresők számára. Ahogy az aláhúzott motívumok is jelzik, egy olyan rendszerről van szó, amely kívül is megnyilvánul, de végső soron az elménk rabságba ejtésére és fogva tartására tör. Ennek eszköze a sokrétű, inkarnációk során át megismételt elmeprogramozás, amely vastag, nehéz és sötét burkot emel a valódi énünk köré, részleges, vagy teljes tudathasadást idézve elő. A Föld felszínén senki, egyikünk sem mentes ettől! A legalapvetőbb réteg a szélsőséges szétválasztottság illúziója a Forrástól/Teremtőtől, Felsőbb Énünktől, illetve egymástól. Ezt az alaprogramot a magukat arkhónoknak (uralkodóknak, irányítóknak) nevező lények, lényegében bukott angyalok kényszerítik minden egyes inkarnáció során, a Földön megszülető lelkek energiatestébe, éteri implantátumok felhasználásával, immár több tízezer éve. Ez a szétválasztódás hozza létre a „Mátrix” társadalmát. Az elmeprogramozás legfőbb rétegeinek áttekintése röviden:

1. Implantátumok: a legalapvetőbb hitrendszereket (elkülönülés a Forrástól, ill. a szexuális és

¹ Lásd Müller Péter: Jóskönyv (Ji King a ma emberének) 192. old., Rivaldafény Kiadó Bp. 2015, ISBN 978-963-89852-4-8

² Lásd <http://2012portal-hungary.blogspot.com/2016/08/az-ellenallasi-mozgalom.html>

a szeretet/szerelem energiák szétválasztása) szó szerint belénk ültetik, illetve ekkor veszítjük el előző életbeli emlékeinket. (Ez a nagy, központosított elmeprogramozó vallások alapja.)

2. Trauma alapú elmeprogramozás: a megrázó események hatására a személyiség széttöredezik, a feldolgozatlan rész az így létrejövő tudatalattiba kerül – jól támadható pontokat képezve. (Egyéni és közösségi, társadalmi szinten egyaránt.)

3. Szülők, család: a frissen implantált csecsemő magába szívja a közelében lévő, már eleve programozott emberek érzelmeit és gondolati mintáit. (Így adódnak át a különféle családi terhek, generációkon át, lásd pl. a családállítás gyakorlatát.)

4. Iskola: az oktatási rendszer alakítja ki a tekintélyelvűség reflexeit³ és közvetíti a kultúra alapvető hitrendszerét, szellemiségét, ismeret- és formaegyütteseit.

5. Média: a közvéleményt és a köztudatot megformáló, legyártó hatalmi gépezet⁴.

6. Skaláris technológiák: a Fátyol⁵ egyik aspektusa, ami képes blokkolni bizonyos képességeinket, illetve befolyásolni viselkedésünket (lásd a hivatkozásban szereplő felsorolást).

Elmondhatjuk tehát, hogy nem csupán mi vagyunk benne a „Mátrixban”, hanem a „Mátrix” is bennünk van. Egymásba fonódó és egymásra épülő program-rétegek hálóznak be, illetve kötnek össze mindnyájunkat. Ahhoz, hogy elősegíthessük az Áttörést az Aranykor felé vezető úton, szükséges megszabadulnunk ennek a programozásnak minél nagyobb hányadától. Ahogy Cobra, az Ellenállási Mozgalom szövegíróje fogalmazott: „Életbevágó, hogy megértsd a benső munka elvégzésének jelentőségét. Ha fel akarod oszlatni a mátrixot és segíteni szeretnél aktiválni az Eseményt, ki kell tisztítanod a programjaidat. Ez a küldetésünk része jelen pillanatban! A belső munka elvégzése segíteni fogja az Esemény aktiválását.” Számos kiváló öntisztító technika⁶ került már közzétételre, és ezek párban, vagy közösségben⁷ még hatékonyabban alkalmazhatók.

Minél inkább előre haladunk ebben a munkában, annál kevésbé hatnak ránk az „Oszd meg és uralkodj!” elvére épülő játszmák, vagy az egységről alkotott sötét, torz elképzelések, amik egyformaságra, engedelmességre, erőszakos kényszerre épülnek, illetve ellenségképzésre (pl. militarizmus és totalitárius eszmék), hiszen ezzel szemben a valódi Egység: szerves. A különböző szövetek alkotnak szerveket, a szervek szervezetet, az élőlények ökoszisztémát... A „Mátrixban” jellemző a valóság drasztikus leegyszerűsítéseken, két-vagy akár egy dimenzióban való értelmezése, ami teljesen eltorzítja a felfogásunkat. Például az emberek többnyire előre gyártott gondolatkonceptiókat, címkéket, előítéleteket húznak minden tapasztalásra, vagy egyenesen egymásra, megfélemlítve arról, hogy pl. egy henger az egyik oldalról tűnhet körnek, a másiktól pedig téglalapnak, pedig valójában egyik sem, sőt, valójában több mindkét vetületnél. A 3D-s test síkbeli, kétdimenziós értelmezése hasonló

³ Lásd <http://rendszerhiba.com/2018/03/14/a-kar-amit-a-kozoktatas-az-emberben-tesz-hasznos-a-rendszernek/>

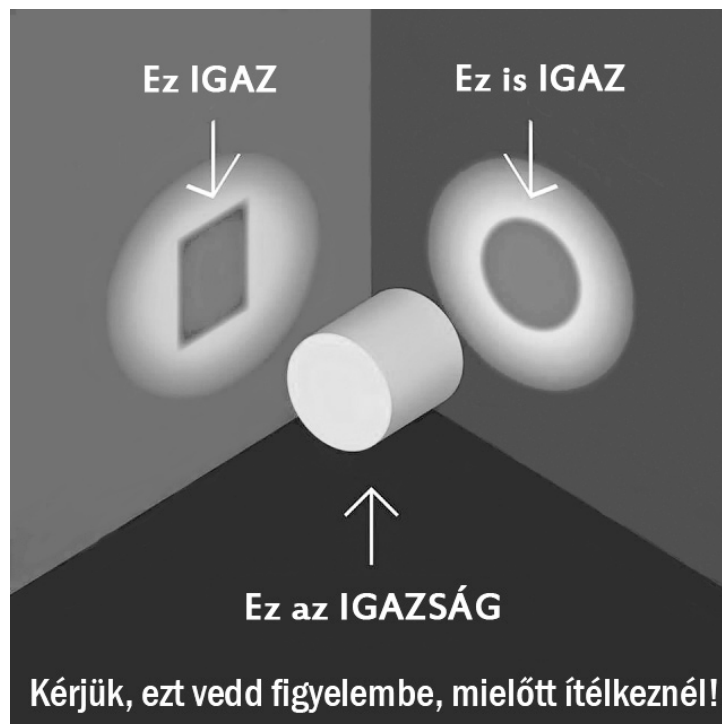
⁴ <http://rendszerhiba.com/2017/09/11/az-egyeterter-gepezet/>

⁵ http://goodethungary.blog.hu/2015/09/12/cobra_a_sotetseg_eredete_arkhonok_es_az_emberi_faj_kiszabadulasa_1_resz

⁶ <https://2015attores.blogspot.com/2018/05/ontisztitas.html>

⁷ <https://2015attores.blogspot.com/2019/06/te-magad-valhatsz-repedesse-matrixon.html>

ahhoz, ahogy a többdimenziós valóságot szigorúan csak harmadik, vagy még alacsonyabb dimenziós értelmezési keretbe kényszerítik.

Nyilvánosság: küzdelem az emberi tudatért

A nyilvánosság tere jelenleg első sorban mediatisált, közvetített, és legfőbb funkciójává a köztudat manipulálása, illetve magalkotása vált. Itt ragadható meg talán a leginkább szemléletes módon, hogyan ad a „Mátrix” hamis önazonosság-képzeteket az embereknek, elérve, hogy társteremtői minőségünket önmagunk ellen fordítva saját magunk termeljük újra az áldatlan állapotokat. Azonban szemben az elterjedt vélekedéssel, miszerint az elmúlt évszázadokban csakis lejtmenetet tapasztalunk, az emberi tudat és vele a Föld felszabadításáért régóta folyik a küzdelem, és jelentős előrelépések is történtek. Például a könyvnyomtatás elterjedésével a reneszánsz kései szakaszától kezdve egy olyan paradigmaváltás valósult meg, ami véget vetett a tudás, a kultúra és a gondolkodás kiváltságos elitcsoportok (főleg az egyház) által gyakorolt, kizárólagos ellenőrzésének. Lényegében ez vetett véget a sötét középkor évezrednyi helyben járásának. A reformáció, a tudományos forradalom, majd a polgári forradalmak és a felvilágosodás követték. Az emberiség felülről vezérelt ellenőrzésében érdekelt erők⁸ persze nem hagyták annyiban, és a XVIII-XIX. századtól kezdve – többek között - kiépítették a tömegmédiát (a sajtó és különféle technológiai változatainak) és az oktatás felülről vezérelt rendszereit, fokozatosan létrehozva a szétziláltság

⁸ Az ún. háttérhatalmak, lényegében a negatív entitások (Kiméra, arkhónok, drákok stb.) és szövetségeseik, ill. szolgálk: a Fekete Nemesség, a Vatikán (különösen a Jezsuita Rend) felső körei, bizonyos vérvonalak, Illuminátusok és más titkos szervezetek, hatalmi érdekcsoportok stb.

és magas fokú elmeprogramozottság tömegkultúráját, ilyen módon ismét ellenőrzésük alá vonva a gondolkodást és a nyilvánosságot. A XX. század végén, az internet addig zárt, katonai-ipari hálózatának nyilvánossá tételével - amit szintén a pozitív erőknek köszönhetünk – egy újabb paradigmaváltás kezdődött el, aminek legfontosabb motívumai az információáramlás és általában a kapcsolatteremtés korábban példátlan módon decentralizálttá, majd elosztottá tétele (peer-to-peer, azaz „felhasználótól-felhasználóig” technológiák), a hálózatosodás és az önszerveződés. Ezt sokan egy új reneszánszként értékelik, aminek olyan megnyilvánulási formái vannak, mint pl. az állampolgári újságírás, a tartalmak virális, ha úgy tetszik, futótűz-szerű terjedése, közösségi finanszírozás és mozgalmak, felhasználói tartalmak, peer-to-peer struktúrák, vagy éppen a korábban a tömegek számára rejtett információk robbanásszerű terjedése. Persze „ellentámadást” most is tapasztalunk, a technológiai órásvállalatok térnyerésével, illetve a „közösségi médiának” titulált megfigyelő- és adatgyűjtő rendszer kiépítésével, az adatgyűjtés általi manipulációval,⁹ az okos-eszközöknek az emberi kapcsolatokat romboló módon való elterjesztésével, egészségkárosító technológiai megoldásokkal (pl. fokozott elektromágneses sugárzás) és a transzhumanizmus elgépiesítő törekvéseivel. Azonban minden ilyen próbálkozás csupán lassítani tudja a felszabadítás folyamatát, amit galaktikus, sőt kozmikus erők hajtanak.

A fentiekől korántsem független társadalmi folyamatok eredményeként mára létrejött egy olyan rendszer, ami legalábbis a bolygó jelentős részén egy viszonylagos szabadságot biztosít a korábbi állapotokhoz képest, azonban még mindig csak látszat-szabadságot, illetve látszat-demokráciát jelent. A papírra vetett jogok annak arányában érvényesíthetők, hogy ki hol áll a hatalmi/pénzügyi hierarchiában (pénztőke-bérmunka stb.), a rendszer és a valóság valódi természetét illető tudás pedig szintén ennek függvényében hozzáférhető. A túlnyomó többség - az alávett 99% - számára egy előre gyártott, programozott életút van kijelölve, aminek lényege, hogy az ember engedelmes alkatrész legyen a gépezetben: a nevelkedéstől a rendszerben való munkavállaláson és a sablonos, gyakran boldogtalanságba fulladó családalapításon (munkaerő-újratermelésen) át a sírig. Persze ez a még éppen fennálló status quo is már felbomlóban van, egyelőre inkább a felszín alatt, azonban például a francia Sárga Mellényesek mozgalma is azt jelzi, hogy „Azok, akik csupán normális életet akartak élni, kezdenek ráeszmélni, hogy amivel gond van, az a normalitás maga.”¹⁰

Kulturális váltás: A kehely és a penge

A normák természetesen a kultúra függvényei. A kultúra definíció szerint nem más, mint az egyéneket, és így a társadalmat formáló, (mint a földet) megművelő, „mértékadó” szellemiség, illetve ismeret- és formaegyüttes. Vagyis mindaz, ami meghatározza a gondolkodásunkat. Ide tartoznak a szokások, mint gondolkozás- és viselkedésmódok, ill. – formák, a nézetek, hiedelmek, eszmék, ideológiák. Aztán a tudomány, a technika, a művészetek összessége, a politika (ami manapság inkább hatalomtechnika, mint a közügyek

⁹ Lásd pl. Cambridge Analytica-ügy

¹⁰ <https://merce.hu/2018/12/11/kevesebbert-is-vagtunk-mar-le-fejeket/>

kezelése), a marketing, a szemléletformálás, a mémek (azaz kulturális gének), sőt, a szubliminális üzenetek, keretezés technikái és így tovább. Mindez együtt hozza létre a tanult tehetetlenség közegét, ahol az emberek önmaguk és egymás gondolatrendőreivé válnak, abban a hitben, hogy ez „a dolgok rendje”. A gyökeres kulturális átalakulás mélységének érzékeltetésére Riane Eisler *The Chalice and The Blade (A kehely és a penge)*¹¹ című könyvét hívom segítségül. Témája az újkőkorból, kb. Kr.e. 3000-ig fennálló istennő-tisztelő kultúrák tündöklése és bukása, amik szerte Európában, a Közel-Keleten és a világ más részein is éltek. Ezek az általunk ismerttől gyökeresen eltérő kultúrát, illetve társadalmat képviseltek: például a sírok és tárgyi leletek tanúsága szerint teljes volt a nemek közötti egyenlőség, művészetükben nem idealizálták a fegyveres erőt, kegyetlenséget, erőszakra épülő hatalmat. Nem ábrázoltak „dicső hódítókat”, sem leigázott rabszolgákat, hiszen gyakorlatilag nem ismertek háborút, vagy rabszolgaságot. Az elmúlt évezredekben folyton azt sulykolják, hogy mindez az „emberi természetből” fakad, azonban ez hazugság.

Ami jellemző volt ezen népek kultúrájára, az a természet-szimbólumok sokasága, illetve a természet egységének tematizálása. Az életet adó és tápláló istennőt, a Földanyát tisztelték, és a kehely, mint az élet forrásának szimbóluma központi helyet foglalt el. A legfőbb értéknek az építő, gondoskodó, teremtő erők számítottak. Ez egy olyan partnerségi TÁRSadalom volt, amely méltó a társadalom szavunkhoz, ami kölcsönösen előnyös társulást feltételez. Ezek a kultúrák több ezer, bizonyos tekintetben több tízezer éven át fennálltak.

Aztán jött egy nagy váltás, minden más kulturális változásnál nagyobb: Kr.e. 3600 körül, az első tömeges, inter-dimenzionális arkhón invázió nyomán, amikor a Kaukázusban nyitott negatív portálon át beözönlő sötét entitások által befolyásolt, vagy egyenesen megszállt hódítók, a kurgánok özönlötték el Európát és a Közel-Keletet. A sötétség már ezt megelőzően is jelen volt a Földön, de nem ilyen mértékben. (Később még két hasonló invázióra került sor Kr. u. 393-ban és 1996-ban.) Az invázió hatására terjedt el egész Európában, illetve a Közel-Keleten az a túlzóan férfias, hősi harcos isteneket imádó kultúra a gyakori fegyver-ábrázolásokkal, a férfi dominancián, erőszakon alapuló, általában hierarchikus és tekintélyelvű társadalmi rendszerekkel, amiket mindmáig jól ismerünk. Itt a központi szimbólum a penge, vagy a kard, vagyis a pusztítás, a kényszer, az ellenőrzés technológiája, aminek különféle változatait szintén jól ismerjük. Ezzel együtt járt a nők erőszakos meggyalázása, társadalmi szerepük végletes lefokozása a fajfenntartás és a pusztító nemű vágy eszközeivé. Hamvas Béla szavaival élve: *Abban a percben, amikor az ember valamely ősalakzatot kiemel és elszigetel, előnyben részesít, mást viszont megtagad és elrejt és félretol, a kiváltságos és az elnyomott alakzat romboló hatást fejt ki és az ember egyensúlya felborul. (...) Az individuális és a kollektív lélektan között ezen a területen különbség nincs.*¹² Ez a felborult egyensúly tartja diszharmóniában és háborúságban e bolygó társadalmait, és ez a „Mátrix” egyik alapköve. Erre még ráerősít a férfiak és nők eltérő elmeprogramozása is implantációval és egyebekkel (alapvetően a nők inkább a szív, míg a férfiak inkább a szexus energiáinak megélésre vannak programozva, és így a két fél nem illeszkedik megfelelően). A

¹¹ magyarul nem került kiadásra, angolul lásd az irodalomjegyzékben

¹² Hamvas Béla: *Az öt génusz*, 100-101. old. Az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem (Bern) kiadása, 1985 ISBN 3-85421-014-X

cél a nemek, ill. polarítások közötti megértés, így a szakrális szexualitás¹³ ellehetetlenítése, ami ha megvalósul, gyógyítja a szétválasztottságot, és visszavisz az Egységbe.

Szökés a börtönből

Ez az egész komplex struktúra, vagy mátrix azért működik, ill. részben azért is lett kialakítva, hogy identitásválságot, önmagával való meghasonlottságot, ha úgy tetszik, tudathasadást alakítson ki az emberben. A rendszer bonyolult, a célja azonban egyszerű: a Forrástól és egymástól való szétválasztottság hamis tudatán keresztül elérni, hogy megfeledezve isteni eredetünkről és lényegünkről, a téves önazonosság(ok)ból (azonosulásokból, konformitásból pl. materializmusból, vagy vallási, politikai, kulturális táborokból, fogyasztói identitásokból stb.) kiindulva mi magunk teremtsük meg és termeljük újra ezt a sötét valóságot, ami egy ördögi körben tart bennünket. Lényegében a mi energiánkon élösködik a rendszer, illetve azok az energiaparaziták, akiknek az irányításával létrehozták, ill. létrehoztuk. Mivel az arkhónok és társaik teljesen elvágták magukat a Forrástól, csak más lényeken keresztül képesek energiához jutni (innen a Mátrix-filmek emberfarmja, illetve elem-metaforája), és különösen kedvelik a nehéz érzelmi energiákat, mint a félelem, harag, gyűlölet, fájdalom, szomorúság, büntudat stb. Ezeket pedig negatív gondolatok generálásán, tehát az elmeprogramozáson keresztül váltják ki. Azonban éppen itt található a börtön kulcsa is, ugyanis e miatt az élösködő-jelleg miatt nem vághatták el teljesen a kapcsolatunkat a legmagasabb létsíkokkal, ahonnan energiánk, fényünk legjava származik. A kiutat pedig éppen ez a – bár alapjáraton minimális, de felerősíthető - kapcsolat jelenti Felsőbb Énünkkel és a Forrással.

Mindezt azért tartom fontosnak hangsúlyozni, hogy lássuk: nem elakadtunk a forgalomban, mi magunk vagyunk a forgalom! Végső soron mi (társ)teremtjük ezt az egészet. A Mátrix c. film kanál-hajlító jelenetében ezt úgy fogalmazták meg, hogy „nincs kanál”: a fölfogásunk illúziókra épül, és ha ezt belátjuk, láthatjuk, hogy „nem a kanál hajlik, hanem mi magunk”. Ezért kulcsfontosságú megtisztítani magunkat az elmeprogramozástól, blokkoktól, hitrendszerektől. Így indulhatunk el egy új társadalom, Új Aranykor felé. Szükséges mindezt átalakítanunk magunkban, hogy elindulhassunk. A leginkább felébredettek közvetlen részvételére van szükség, ahhoz pedig, hogy betölthessük szerepünket, szükséges megszabadulnunk mindattól, ami gátol, lehúz, gúzsba köt. Mindentől, ami útját állja a beérkező új energiáknak. Az ébredés azonban töredezett: érdemes integrálnunk a spirituális, társadalmi-politikai, kulturális, tudományos eredményeket. Mindannyiunknál ott van a kirakós néhány darabja, az új társadalom építőkövei.

A Szeretet Forradalma

Ami előttünk áll, azt úgy is nevezhetjük, hogy a Szeretet Forradalma, az Egység-tudatosság

¹³ Lásd Pozsgay Nikolettát e kötetben megjelent tanulmányát

forradalma: „Ahogy a motorkerékpárt a pörgettyűhatás stabilizálja, úgy stabilizálja az életerő, a Szeretet az összes élőrendszert. A tiszta szereteten alapuló közösségek az őszinteségre, bátorságra és nagylelkűsége nevelnek, önszerveződők és önszabályozók, nincs szükségük korlátozó ellenőrzésre. A szeretetben hiányt szenvedő közösségek megadják magukat a félelemnek, erőszaknak és korrupciónak, korlátozó kormányokat bíznak meg a zűrzavar és az entrópia leküzdésére, amit a szeretet szervező intelligenciájának hiánya okoz. Ahogyan az Életerő szeretetként nyilvánul meg, úgy az entrópia egóként, gyűlöletként és félelemként. A korrumpáltak és hatalomra éhesek ebből a félelemből táplálkoznak. (...)

A megtartásához szükséges pörgettyűhatás nélkül a motorkerékpár felborul, ahogyan a fennmaradásukhoz szükséges szeretet nélkül a szabad és idealisztikus rendszerek megbuknak. Azok a közösségek, amelyek túlságosan félnek, önzők és zűrzavarosak ahhoz, hogy önfenntartók legyenek, zsarnoki kormányokat bíznak meg azzal, hogy erőszakkal irányítsa és stabilizálja őket. Ameddig a közösségben nagyobb a félelem, mint a szeretet, addig a látszólagos demokrácia alig több mint a tömegeket megbabonázó látvány-trükk. Az önkényes hatalom akkor is ott működik a színpad mögött. A média az emberek tudat alatti félelmét és agresszióját kitalált ellenségekre, elmebeteg versengésre, eszeveszett fogyasztásra és függőségre irányítja. (...)

A valódi változásnak most a rendszeren kívülről kell jönnie. A valódi változásnak most belőled kell jönnie. Ahogyan a szabad és idealisztikus társadalom nem élheti túl a félelemmel teli közösségek entrópiáját, úgy az egoista, korlátozó kormányok nem élhetik túl a szeretettel teli emberek alkotó, önszerveződő hatalmát. Gandhi ezt a hatalmat lélekerőnek, életerőnek, a szeretet erejének nevezte. Ez az alapvető erő rejlik minden erőszakmentes forradalom és az Élet cáfolhatatlanul kreatív intelligenciája mögött. A valódi szabadságnak és egyenlőségnek ilyen önszerveződő intelligenciával működő közösségre van szüksége. Az elkövetkező ébredés szakaszokban megy végbe. A következő szakasz pedig A Szeretet Forradalma.”¹⁴

Az Esemény: az igazság pillanata

A kishitűség elmeprogramja, amely együtt áll a nagyravágyás elmeprogramjával, azt hiteti el, hogy mi magunk túl kicsik vagyunk ahhoz, hogy jelentős dolgokat tehesünk, illetve valami csak akkor lehet igazán jelentős, ha egyből tömeges léptékű. Ez a felfogás elfedi, hogy a változás egy folyamat. A megfelelő elrendezésben, a megfelelő helyen kezdve egy apró dominó eldöntésével is hatalmas kaszkád-effektust indíthatunk el. Nincs szükség óriási tömegek részvételére a folyamat kezdeti szakaszában. Hogy megérthessük, miért annyira fontos önmagunk felkészítése, befogadó-képessé tétele az új energiákra, fontos röviden áttekintenünk azt a kozmikus-galaktikus folyamatot, amiben vagyunk. A Föld, vagyis Gaia és az emberiség fejlődésének kritikus pontján, a Felemelkedés, vagyis a harmadikból az ötödik dimenzióba való kvantumugrás küszöbén áll. Ez a Galaktikus Központból 26 000 éves ciklusokban kiinduló energiahullámmal, vagy Szeretet-hullámmal áll összefüggésben, ami a mi napunkon keresztül éri majd el a Földet (éppen ezért vannak, akik Napvillanásnak nevezik). A folyamat tudatos társteremtés kérdése, az ablak pedig 1975 és 2025 között áll

¹⁴ A jövőből érkezünk – A Szeretet Forradalma (videó) <https://www.youtube.com/watch?v=oLKHytwiG-w>

nyitva a Kompressziós Áttörésre, amit úgy is nevezünk, hogy az Esemény¹⁵. A Föld sötét erők általi megszállása miatt a nem-fizikai síkokon ez a többszörös karantén-mező energetikai áttörését, majd megszüntetését jelenti, illetve a spirituális sötétség, az elsődleges anomália oldását és eltávolítását, a Galaktikus Konföderáció intenzív közreműködésével. Persze mindez nem fog egy csapásra végbemenni, de az Esemény jelenti a végső áttörést, a maximális energiainpulzust ebben a folyamatban, ami számunkra még alig elképzelhető folyamatok előtt nyitja meg az utat. Ez lesz az évmilliók óta tartó galaktikus háborúk vége, a Fény, avagy Világosság győzelme. A fizikai síkon, bár az aktuális terv részleteit nem tették közzé, a korábbi közlések alapján számítani lehet a pénzügyi rendszer teljes körű leállítására és újraindítására (3-14 nap), a sötét erők és csatlósai tömeges letartóztatására, valamint a teljes közzététel megindulására, tehát az eltitkolt információk fokozatos, de lendületes nyilvánosságra hozatalára pl. az elnyomás és a manipuláció mélységét, a földönkívüliek létezését, vagy a valódi történelmünket illetően. Mindezt az ún. Felső Szövetség¹⁶ fogja végrehajtani az Ellenállási Mozgalom és a Konföderáció háttértámogatásával. Felkészülésképpen ajánlott rendelkezni két hétre elegendő készpénzzel, élelmiszer- és víztartalékkal, üzemanyaggal stb.

Érthető módon nagy küzdelem folyik azért, hogy mindez ne történhessen meg, de legalábbis minél később kerüljön rá sor. 1995-ben és 2012-ben is nagyon közel voltunk hozzá. Akkor sikerült elodázni, de mindenképpen be fog következni. A kérdés, hogy mikor, illetve az, hogy az átmenet mennyire lesz megrázó vagy lágy, és ebben nagy szerepe van annak, hogy a felszíni lakosság felébredett része milyen mértékben vesz részt a folyamatban a benső sötétség kitisztításával és a magasabb energiák lehorgonyzásával.

Ami az Esemény utáni időket illeti, először egy átmeneti időszak következik, ami egyfelől nem lesz könnyű, hiszen szembesülni kell vele, majd fel kell dolgozni és ki kell tisztítani az emberiségben évezredek alatt felgyülemlett sötétséget, másfelől viszont olyan változásokat fog hozni, mint a háborúk és a szegénység megszüntetése, a betegségek fölszámolása, a valódi szabadság megteremtése és így tovább. Mindez persze radikális társadalmi átalakulást is jelent, átállást a lélekcsalád-, vagyis szeretet-alapú társadalomra. Ezzel együtt várható az eltitkolt technológiák nyilvánosságra hozatala: szabadenergia, fejlett gyógyászat, közlekedés stb. A következő nagy lépés néhány évvel az Esemény után várható: a hivatalos Kapcsolatfelvétel a földönkívüli civilizációkkal, majd a Föld csatlakozása a Galaktikus Konföderációhoz. Közben folyamatosan zajlik az ún. Mennybuborékok, majd Fényszigetek létrehozása, amik az új, galaktikus társadalom előhírnökei, és kulcsfontosságúak a Felemelkedés szempontjából, ami három hullámban fog végbemenni. A Felemelkedés egyszerűen fogalmazva a dualitás végét jelenti, a visszatérést az Egységhez.

¹⁵ Lásd: <http://2012portal-hungary.blogspot.com/2016/06/az-esemeny-1-resz.html>

¹⁶ Pozitív katonaság és ügynökségek, sárkány társaságok, templomosok, fehér nemesség és szövetségeseik

Paradigmaváltás

Ami a gondolkodást illeti, a jelenlegi paradigmára jellemző *alattvalói, nézői, fogyasztói mentalitást meghaladva a résztvevői, alkotói, társteremtői mentalitás felé való elmozdulás* kívánatos. Ebből nagyon sok minden következik, például a társadalmi struktúrák átalakulása: decentralizálása, majd elosztottá tétele, végső soron pl. önszerveződő, autonóm, egymással társulásban lévő helyi közösségek regionális és globális hálózata. Ezzel együtt jár az autoriter gondolkodásmód feloldása, hiszen a földi emberek túlnyomó többségének fogalma sincs a valódi szabadságról, amikor nem pusztán előre meghatározott lehetőségek közül lehet választani, hanem megteremthetjük a saját valóságunkat, amiben önmagunk lehetünk. A művészek kiváltságos szerepben vannak a fennálló társadalomban, hiszen számukra, mint kultúra-teremtők számára megengedett, sőt hivatás a társteremtői, alkotói minőségük megélése. Éppen ezért némiképp veszélyesek is az uralmi rendszerek számára, ezért különféle módszerekkel igyekeznek kordában tartani őket: hol nyílt elnyomással, hol rejtett befolyásolással, de ez gyakran kudarcba fullad. Joseph Beuys német konceptuális művész az 1970-es, '80-as években egészen odáig merészkedett, hogy kimondja: a maga módján mindenki művész (alkotó, társteremtő), és egy olyan társadalom kívánatos, ahol a művészet, mint a társadalom alakításának elve jelenik meg, legyen szó bármilyen tevékenységről. Tehát végső soron alkotó, az élet különféle területein megvalósuló alkotásukban kiteljesedő emberek társadalmáról beszélt, és mindezt szociális plasztikának nevezte.¹⁷

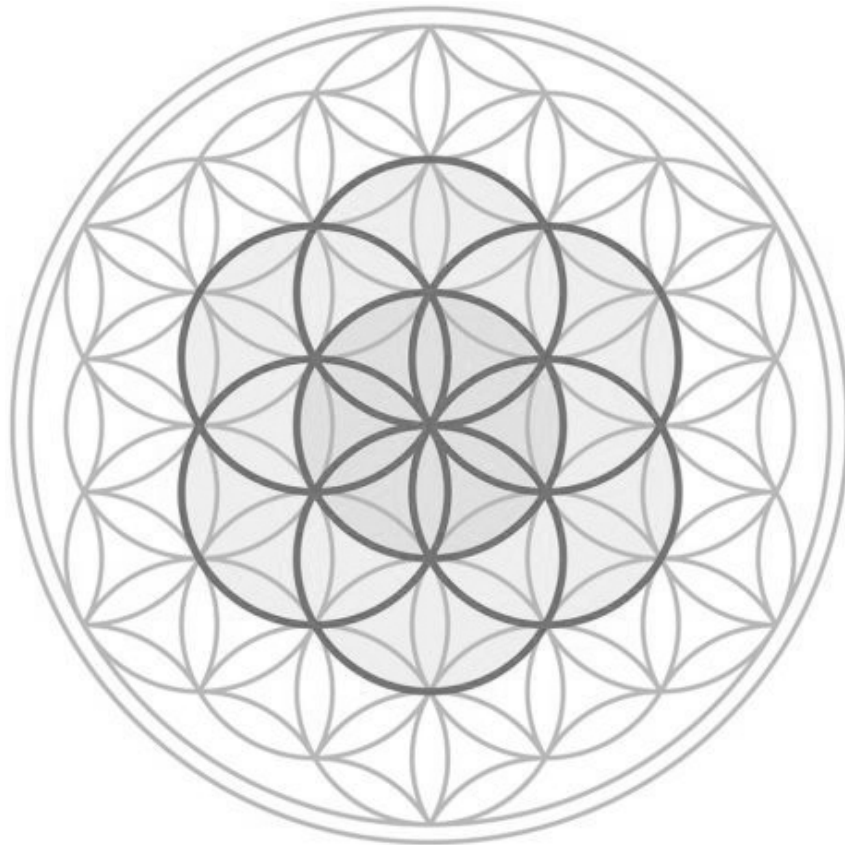
A régi paradigma válságba kerülése paradigmaváltást von maga után. A jelenleg zajló planetáris átalakulás már évekkel, évtizedekkel ezelőtt válságba taszította a felhalmozott ismeretek, elméletek és módszerek által alkotott problémamegoldási modellt, illetve szemléletmódot, amely meghatározza a kultúránkat és a gondolkodásunkat. Ezt egyre többen észlelik, és igyekeznek új megoldásokat, új modelleket alkotni. A „mennybuborékok” - vagyis az új valóságnak a felbomlóban lévő régi rendszeren belül megjelenő zárványainak – analógiájára is lehet értelmezni ezt a folyamatot. Néhány példa, a teljesség igénye nélkül: multidimenzionális gondolkodás, a szétválasztott „tudomány” és „spiritualitás” összeegyeztetése, újraegyesítése. Jól megfigyelhető tendenciák vannak, az Egység-tudatú gondolkodás érvényesítésére, meta-felfogás, „egyesített elmélet” megalkotására, felismerve azt, hogy minden összefügg mindennel (pl. fraktális, holografikus univerzum-modell stb). Az Egység a sokféleségben, vagyis a szerves egység gondolata is egyre több téren nyilvánul meg, különösen társadalmi-kulturális tekintetben, együtt a Szeretet-alapú gondolkodással. Ez olyan formában nyilvánul meg, mint pl. az erőszakmentes, őszinte, asszertív kommunikáció elmélete és gyakorlata, amelyben magunknak és a másoknak is megengedjük, hogy az legyen, aki. Erre épül a nyitott, átlátható, fejlesztő-felhatalmazó nyilvánosság, és a segítségével kialakuló konszenzus-orientált résztvevő közösségek gyakorlata is, ahol inkább több energiát fektetnek a megnyugtató megoldások kidolgozásába, minthogy a „hatékonyság” nevében konfliktusokat hagyjanak feloldatlanul. Kisközösségi, ill. mozgalmi szinten egyre több ilyen példa látható: közvetlen demokratikus, konszenzus-orientált fórumok, e-demokrácia, részvételi költségvetés, közösségi tervezés, rendszerkritikus mozgalmak, mikro-utópiák, stb.

¹⁷ Lásd pl. Volker Harlan: Mi a művészet? Műhelybeszélgetés Beuyszal Metronóm Kiadó, Bp. 2001. ISBN 963 00 6884 2

Ami itt kulcsfontosságú, hogy az atomizált társadalom passzív csoportjaiból részvételen alapuló aktív közösségek jönnek létre. Aztán ide sorolhatóak az önszerveződésre, öngazgatásra, önrendelkezésre való törekvések (pl. autonómista mozgalmak), akárcsak a társadalmi igazságosságot és felszabadítást, a gazdaság demokratizálását célzó kezdeményezések (pl. új típusú szövetkezetek, dolgozói öngazgatás, kölcsönös segítségnyújtási hálózatok stb.). Mindez a politikai látszat-demokrácia és az antidemokratikus gazdasági rendszer kombinációjának nagy trükkjét kezdi ki, leplezi le. A Feltétel Nélküli Alapjövedelem gondolata több évtizedes „lappangás” után az utóbbi években a nemzetközi közbeszéd, illetve helyenként a politika fősodrába is bekerült. Ez azért jelentős fejlemény, mert a pusztá elképzelés is alapjaiban kezdi ki a még uralkodó felfogást: az embert tekinti értéknek, a pénzt pedig az emberi szükségleteknek és igényeknek rendeli alá. Ez a pénz kényszerítőeszköz mivoltának megszüntetése és közvetítőeszköz mivoltának helyreállítása felé, illetve a bérmunka-paradigma, majd a pénz meghaladása felé mutat. Nem csoda, hogy heves viták tárgya. A holisztikus világszemlélet, az önmagunkkal, egymással és a természettel való harmónia („ökoszociális fenntarthatóság”) gondolata is tömegesen terjed. Egyelőre viszonylag kevesen, de egyre többen és többen törekednek arra, hogy az elmeprogramozásnak kitett személyiség szintjén való kapcsolódás helyett tudatosan lélek-szintű kapcsolatokat alakítsanak ki (ezek a konkrét „mennybuborékok”). Mindez egy gyökeres kulturális-társadalmi átalakulás felé mutat, aminek részét képezi a misztériumiskolák fokozatos visszatérése is.

Az Egységtudat társadalma

Az új társadalom modelljét igazából nem kell föltalálni, pl. a szakrális geometriában is megnyilvánuló univerzális igazságokon alapul. A hét egymást metsző körből, az ún. Élet Magjából kialakuló, és a végtelenségig folytatható Élet Virága motívum, ami magában rejti, illetve láthatóvá teszi a teremtés misztériumát, egy olyan mellérendelő, összefonódó struktúra, amiben minden egység alkotórésze a szomszédjának is: egy vele, részét képezi. Mint ilyen, tekinthető az Egység-elvű TÁRSadalom modelljének, ahol mindenki egyszerre középpont és periféria, másképpen fogalmazva, ahol mindenki önmaga vezetője, miközben harmonikusan kapcsolódik és fonódik össze másokkal:

Az Élet Virága, benne az Élet Magja

Hogy a gyakorlatban is érzékeltessem mindezt, egy létező globális mozgalmat mutatok be röviden. A Food Not Bombs (Ételt, ne bombákat!) egymástól függetlenül, világszerte, így Magyarországon is önszerveződő módon létrejött kis csoportok, illetve közösségek hálózata, akik az ún. pozitív proaktív aktivizmust gyakorolják. Ami közös bennük, az a rendszerkritikus szemléletmód, a tenni akarás, és egy ötlet: a masszív élelmiszerpazarlás mellett megvalósuló tömeges nélkülözés, éhezés problematikáját nem pusztán tiltakozáson, hanem pozitív cselekvéssel keresztül tematizálják, illetve kezelik. Boltokat, éttermeket, piacokat járva összegyűjtik a kidobásra szánt, azonban még fogyasztható alapanyagokat, majd ezekből közösségi főzéssel vegán, vagy vegetáriánus ételeket készítenek, végül pedig szétosztják a nélkülözők között. Előfordul, hogy ezt is közösségi rendezvény keretében, közös étkezés során teszik. Egyik jelszavuk: *jóétkonykodás helyett szolidaritást!* Mindezt jellemzően nagyvárosi környezetben teszik, ahol a legnagyobb az elidegenedés és az együttérzés, illetve a közösségi együttműködés hiánya. Úgy gondolom, mindez jól példázza azt a magasabb, minimum rendszerszintű megközelítést, amiben már megjelennek az „egymás részét képező szomszédok”, akik tudják, hogy amíg a másik szenved, maguk sem lehetnek igazán boldogok. Némileg hasonlóak a városi tereknek az áru- és munkaerő-szállítástól való visszahódítását célzó mozgalmak, amelyek a nyilvános terek, köztér valóban közösségi használatát szorgalmazzák, illetve valósítják meg ún. „átmeneti autonóm zónák”, mikro-utópiák létrehozásával. A törekvés lényege: elősegíteni a társadalom szétzilált szövetének

újránövesztését, a nyilvános terek közösségi célokra való visszafoglalásával, megkérdőjelezve a gazdasági hatékonyság elsőbbségét.

G.C. Lichtenberg szavaival élve „Vannak emberek, akiknek még arra sincs bátorságuk, hogy azt állítsák, hideg szél fúj – hiába érzik azt maguk is -, ha ezt addig nem hallották másoktól.” Tehát érdemes hírvivő szerepet vállalnunk. Az internet láthatóvá tette, hogy kapcsolati hálóinkban élünk. Ez persze korábban is így volt, manapság azonban minden korábbinál nyilvánvalóbb, ráadásul gyorsabb, könnyebb, erőteljesebb ez a kapcsolódás. Mindannyian inspirálhatjuk a kapcsolati hálóink tagjait, és ezzel kaszkád-folyamatokat, ha úgy tetszik, dominó-effektust indíthatunk el.

A Galaktikus Kódex

Az átmeneti állapotok felől egy tágabb perspektívába helyezkedve, vessünk egy pillantást a Galaktikus Kódexre!¹⁸ Ez nem egy földi értelemben vett törvénykönyv, hanem olyan egyetemes igazságok gyűjteménye, amiket a Konföderációt alkotó civilizációk egy benső fejlődési folyamat során felismertek és elfogadtak. A kódex első fejezete alapján képet alkothatunk arról, milyen alapelvekben gondolkodnak az aranykori minőséget élő kultúrák.

I. fejezet: Az Isteni Kegyelem Törvénye: Minden egyes érző lénynek elidegeníthetetlen, és feltétel nélküli joga van a pozitív élettapasztalathoz.

Ahhoz, hogy elmagyarazzuk az I. Fejezetet, meg kell értenünk, hogy a szenvedésnek, és a fájdalomnak nincs értéke egy olyan megvilágosodott galaktikus társadalomban, mely felszabadult a sötét erők befolyása és egyéb kozmikus anomáliák aspektusai alól. Az, hogy a fájdalmat, a szenvedést és az áldozathozatalt a fejlődési tapasztalat elemeiként értékeljük, része volt a sötét erők programozásának. Ezzel az volt a céljuk, hogy az elfoglalt bolygók népességét minél könnyebben rabszolgává tegyék.

Minden érző lény feltétel nélküli pozitív élettapasztalata biztosítva lesz a felszabadított univerzumban úgy, hogy belső kapcsolatba kerülnek a Forrással. Ezt megerősíti majd a Felemelkedett Mesterek anyag fölött álló ereje, amely lehetővé teszi számukra, hogy segítsenek az élőlényeknek a Forrás felé való törekvésükben és ellássák őket az élethez nélkülözhetetlen kellékekkel. Az élet sosem azt jelentette, hogy keményen kelljen dolgozni és küzdeni, annál inkább egy örömteli, és kreatív utazást. (...)

I./1. Minden érző lénynek elidegeníthetetlen, és feltétel nélküli joga van a fizikai, és a spirituális bőséghez

Ez az alfejezet pozitív élettapasztalatot biztosít a felszabadított univerzum minden élőlényének. A Felemelkedett Mesterek biztosítják az élethez nélkülözhetetlen kellékeket és a

¹⁸ Lásd <https://2012portal-hungary.blogspot.com/2016/08/galaktikus-kodex.html>

fizikai, valamint a spirituális gazdagságot és szépséget, felhasználva azt az erőt, melyet a felszabadított univerzum megváltott anyagából nyernek.

I./2. Minden érző lénynek elidegeníthetetlen, és feltétel nélküli joga a Felemelkedés

Ez az alfejezet elmagyarázza, hogy a Felemelkedett Mesterek hogyan használják a Felemelkedés spirituális technológiájának fejlett értelmezését és hogyan segítenek minden élőlénynek, akik szabad akaratukból választják a Felemelkedést, a megváltás Elektromos Tüzét felhasználva.

I./3. Minden érző lénynek elidegeníthetetlen, és feltétel nélküli joga, hogy egyesülhessen más lényekkel annak arányában, hogy mely pozícióban helyezkedik el Lélekcsaládjának Mandalájában

Ez az alfejezet egy szabályozó eszköz, mely egy Lélekcsaládon belüli összes kapcsolatra vonatkozik. Ez biztosítja az ellentétes polaritású lények egyesülését (ikerlángok, lélektársak), valamint minden más lény egymásra találását, fejlettségi szintjüktől és külső körülményeiktől függetlenül.

I./4. Minden érző lénynek elidegeníthetetlen, és feltétel nélküli joga van minden információhoz

Ez az alfejezet garantálja, hogy minden élőlény megkapjon minden információt, amire szüksége van ahhoz, hogy megértse az univerzumban betöltött szerepét, hogy nagyobb rálátása legyen az evolúcióra, és hogy rendelkezzen minden olyan információval, ami szükséges a döntéseihez, növekedéséhez és jólétéhez. Az összes ilyen jellegű adatot a Felemelkedett Mesterek, és más olyan lények biztosítják, akik felügyelik a különböző fajok, és civilizációk evolúcióját.

I./5. Minden érző lénynek elidegeníthetetlen, és feltétel nélküli joga a szabadság

Ez az alfejezet biztosítja, hogy minden élőlénynek korlátlan lehetősége legyen a növekedésre, és az élet tapasztalására. Mivel a felszabadított univerzumban minden élőlény csakis pozitívizmust teremt, a szabadságuk sosem helyezkedik szembe más lények szabadságával.

Ennek alapján megfogalmazható, mégis miféle tektonikus erejű változások várhatóak a földi kultúra(k)ban az aranykor megteremtése során. Tömören összefoglalva: a szenvedés, a „kemény munka” és az áldozathozatal helyett az öröm, a kreativitás (társteremtés) és a kiteljesedés kerülnek a társadalmi szerepvállalásról és a gazdaságról való gondolkodás középpontjába. Ezzel összefüggésben társteremtésünk szűkösség és hiány helyett bőség-tudatosságon alapul majd. Alapvető mozgatórugónk a halálfélelem és a materializmus helyett a Felemelkedés, a magasabb rendű Egységbe való visszatérés felé való törekvés lesz. A társadalmi dinamikát és struktúrákat alapvetően fogja megváltoztatni, hogy szétválasztottság, értetlenség, nyomorúság és lefojtott életenergiák helyett a szív- és a szexuális energiák szabad, feltétel nélküli áramlása, illetve egyesülése lesz az alapélmény, nemcsak az érző lények között, hanem önmagunkon belül is. Ez képezi a lélekcsalád-alapú társadalom alapját. Ha a nyilvánosságot titkok, tabuk, tudatlanság és értetlenség helyett teljes

információs szabadság, illetve az ebből következő tudatosság és megértés jellemzi majd, a manipuláció egyszerűen lehetetlenné válik. Így elnyomó és kizsákmányoló uralom helyett beköszönhet az önrendelkezés, az önszerveződés, a szabad társulás, a Szabad Akarat tiszteletben tartásának kora. Képzeljük el ezt a világot, és hordjuk ezt a képet a szívünkben! Mindez nem ismeretlen a Földön. Csírákban, vagy egyes elemeiben kiérlelt formában is létezik, és létezett már korábban is, azonban erős ellenszélben. Az Esemény után a csírák végre szárba szökkenhetnek, a példák pedig elterjedhetnek. A Felemelkedéssel pedig nem pusztán a sötétség korát, hanem a dualitás korát is magunk mögött hagyhatjuk, belépve az Egység Új Aranykorába, ahol a Föld újra egy paradicsomi bolygó lesz.

A Világosság győzelme!

Felhasznált irodalom:

The Portal <http://2012portal.blogspot.com/>

Müller Péter: Jóskönyv (Ji King a ma emberének), Rivaldafény Kiadó Bp. 2015. ISBN 978-963-89852-4-8

The Chalice and The Blade: Our History, Our Future. New York: Harper & Row, 1989. ISBN 0-06-250289-1

Volker Harlan: Mi a művészet? Műhelybeszélgetés Beuysszal Metronóm Kiadó, Bp. 2001. ISBN 963 00 6884 2